

„Uczynić serca nasze według serca Twego”

Hasła: 1. „... się i wierzcie w Ewangelię”. 2. Jezus żył na pustyni wśród ... 3. Jezus przebywał na pustyni ... dni. . 4. Gdy Jan został uwięziony Jezus przyszedł do ... 5. Jezus mówił „Czas się wypełnił i bliskie jest ... Boże”. 6. Gdy Jan został ... Jezus zaczął głosić Ewangelię Bożą”. 7. Duch ... Jezusa na pustynię. 8. „Nie samym chlebem żyje człowiek, lecz każdym słowem które ... z ust Bożych”. 9. Na pustyni zaś aniołowie ... Jezusowi 10. Na pustyni Jezus był kuszony przez ...”.

1	x	N	W	A	A	C	E
2	x	Z	I	R	T	x	x
3	C	E	D	I	Ś	I	
4	x	G	L	L	I	x	x
5	x	x	x	K	Ó	E	T
6	x	U	I	Z	O	Y	x
7	x	W	P	O	A	Z	Ł
8	x	x	P	O	O	I	x
9	x	x	U	S	U	I	A
10	S	T	A	x	x	x	x

* **Pośród zwierząt i aniołów. To znaczy bez ludzi.** Jezus na pustyni zupełnie sam. - Człowiek w towarzystwie aniołów może być nawet bardziej samotny niż w towarzystwie zwierząt. - Z zapisu świętego Mateusza dowiadujemy się, że Jezus dopiero po 40 dniach przebywania na pustyni, kiedy

odczuwał głód – spotkał się z kusicielem. – Św. Marek podaje, że Jezus był stale kuszony, nawet wtedy, kiedy nie czuł jeszcze głodu: „Przebywał na pustyni czterdzieści dni, kuszony przez szatana”. – Kuszenie Jezusa świadczy, że był prawdziwym człowiekiem, który mógł ulec pokusie. Jednak ją odrzuca. Już wtedy wstępuje na drogę krzyża. - Zwróćmy uwagę, że nie szatan, lecz Duch Święty posyła Go na pustynię. Sam Bóg stawia nas wobec trudności, doświadczeń, cierpień i pokus. Byle się nie załamać, tylko dojrzewać.

* **Samotność ludzka jest największą chorobą dzisiejszych czasów.** Panuje przeświadczenie, że jest nieszczęściem. Naturalnie, jest nieszczęściem, gdyby nie było Pana Boga. Jeśli On jest – samotność jest szczęściem. Człowiek może poświęcić Bogu czas i choćby przez chwilę oderwać się od spraw, od ludzi, by być z Nim tylko sam na sam. pokusą, jaką szatan dzisiaj dręczy człowieka, jest wmawianie mu, że nie ma czasu dla Pana Boga: „Masz przecież troje dzieci, książkę do napisania, książkę do przeczytania ...”. – Czas dla Pana Boga zawsze musi się znaleźć. Choćby na najmniejszą chwilkę w ciągu dnia można – tak jak Jezus – nawet odejść od najbliższych, których kochamy. Musi znaleźć się moment spotkania z samym Bogiem, by przemyśleć swoje życie ... * **„Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże”** - Mogą nas te słowa postraszyć śmiercią i pogrzebem. Nawracajcie się, bo nagle umrzecie i będzie za późno. Może nam się wydawać, że słowa te nie odnoszą się do nas samych. – Może chodzi tu o nawracanie paskudnych niedowiarków, o pouczanie rodziców, którzy nie uczą dzieci religii, o tych, którzy tańczą w Wielkim Poście? ...- Chodzi tu jednak o nawracanie samego siebie. Nie ma w Ewangelii polecenia „nawracajcie kogoś”. Czytamy: „Idźcie i nauczajcie wszystkie narody” (Mt 28,19). Tam jednak, gdzie jest mowa o nawracaniu, zawsze przy czasowniku „nawracajcie” występuje „się”. Nawracajcie siebie samych. [J. Twardowski, *W świetle Ewangelii*, 2005. s.115 i 118]. **MOJE POSTANOWIENIE:** Pomodlę się o szczerą skruchę, dar łez i o wysiłek nawrócenia i miłosierdzie Boga Ojca...

Kancelaria Parafialna e-mail : swstanislaw_bm@o2.pl <http://www.stanislaw-bm.pl/>
[gazetka do użytku wewnętrznego Parafii]

Nawróćcie się i wierzcie w Ewangelię

Z ŻYCIA PARAFII

Stanisława Biskupa na Woli;

01-244 Warszawa; ul. Bema 73/75,

Kancelaria Parafialna czynna: poniedziałek – piątek
godz. 9:00 - 10:00; 16:00 - 17:30; tel. 22 632 38 00

Nie samym chlebem żyje człowiek, lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych (Mt 4, 4b) Mk 1, 12-15

Duch wyprowadził Jezusa na pustynię. A przebywał na pustyni czterdzieści dni, kuszony przez Szatana, i był ze zwierzętami, aniołowie zaś Mu służyli. Gdy Jan został uwięziony, Jezus przyszedł do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: "Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!"

Jezus udając się na pustynię, by odbyć czterdziestodniowy post, prowadzony był przez Ducha Świętego. Mógł się oprzeć każdej pokusie szatańskiej, bo miał poczucie synowskiej więzi z Ojcem, której nie zdołał naruszyć zły duch. Nasza wielkopostna pokuta swoje motywy znajduje w wierze i w miłości do Boga. Nie może być pustym gestem ani czynnością niewolniczą, wymuszoną zewnętrznymi okolicznościami, choćby nawet świętymi. Przez chrzest, który nas wybawił z potopu grzechu, staliśmy się przybranymi dziećmi Boga, kierowanymi przez Ducha Bożego, i dlatego autentyczne chrześcijańskie nawrócenie dokonuje się w wolności i radości. [O. P Stasiński OFM Cap, "Oremus" 2006, s. 24];

Papież Franciszek : ... Okres Wielkiego Postu jest czasem sprzyjającym skorygowaniu fałszywych akordów naszego życia chrześcijańskiego i przyjęciu nieustannie nowej, radosnej i pełnej nadziei nowiny Paschy Pana. Kościół, w swojej macierzyńskiej mądrości proponuje nam zwrócenie szczególnej uwagi na to wszystko, co może oziębic i skorodować nasze wierzące serce. Jesteśmy narażeni na różnorodne pokusy. Każdy z nas zna trudności, z którymi musi się zmierzyć. I ze smutkiem trzeba stwierdzić, że w obliczu codziennych perypetii pojawiają się głosy, które, wykorzystując ból i niepewności, nie potrafią zasiać nic innego jak nieufność. **A jeśli owocem wiary jest miłość – jak lubią powtarzać Matka Teresa z Kalkuty – to owocem nieufności jest apatia i rezygnacja.** ... Wielki Post jest cennym okresem, by zdemaskować te i inne pokusy i pozwolić, aby nasze serce biło na nowo zgodnie z rytmem serca Jezusa. Cała ta liturgia przesycona jest takim uczuciem i możemy powiedzieć, że rozbrzmiewa ono w trzech słowach, jakie są nam dane, aby „rozpalić wierzące serce”: **zatrzymaj się, spójrz i powróć. Zatrzymaj się na chwilę przed patrzeniem dumnym wzrokiem, komentarzem przelotnym i lekceważącym, rodzącym się z zapomnienia o czułości, litości i szacunku dla spotkania z innymi, zwłaszcza słabymi, poranionymi a także zanurzonymi w grzechu i błędach. Zatrzymaj się na chwilę ... z wdzięczności za dar życia i za wiele otrzymanego dobra Spójrz i kontempluj oblicze Ukrzyżowanej Miłości, która dzisiaj z krzyża nadal niesie nadzieję; to wyciągnięta ręka ku tym, którzy czują się ukrzyżowani, którzy doświadczają w swoim życiu ciężaru porażki, rozczarowania i poczucia klęski. - Spójrz i kontempluj konkretne oblicze Chrystusa ukrzyżowanego ze względu na umiłowanie wszystkich, bez wyjątku. ... Spojrzenie na Jego oblicze jest pełnym nadziei zaproszeniem tego okresu Wielkiego Postu, aby pokonać demony nieufności, apatii i rezygnacji. Oblicze, które zachęca nas, by wołać: królestwo Boże jest możliwe!... Powróć bez lęku, by doświadczyć uzdrawiającej i jedynającej czułości Boga... **Zatrzymaj się, spójrz i powróć!** [14 Luty 2018, Homilia, Wielki Post, Watykan];**

I NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU - B - 18.01.2018 A.D.

Metanoia - nieustający proces przemiany

św. Jan Paweł II: Niech krzyż, który swoimi ramionami łączy niebo z ziemią i ludzi między sobą, rozrasta się na naszej ziemi w wielkie drzewo przynoszące owoce zbawienia... Za św. Pawłem proszę was, bracia i siostry: zdrowe zasady miejcie za wzorzec w wierze i miłości w Chrystusie Jezusie. Dobrego depozytu strzeżcie z pomocą Ducha Świętego, który w was mieszka. Wnieście go w trzecie tysiąclecie chrześcijaństwa z dumą i pokorą świadków. [Kraków, 15.VI.1999].

Stefan Kard. Wyszyński - Słowo jest wyrazem miłości, jest czerpakiem", który zanurzamy w ogrom istoty Boga, aby zaczerpnąć z Niej okruszynę miłości i posłać ją dalej (Kromka Chleba, s. 8).

Kontempluj Ewangelię według Lectio Divina:

I – Lectio - Czytaj z wiarą i uważnie święty tekst Ewangelii, jak gdyby dyktował go dla ciebie Duch Święty. - **II - Meditatio – Staraj się zrozumieć tekst. Pytaj siebie: "Co Bóg mówi do mnie?"** – - Otóż Wielki Post nie powinien być ... czterdziestodniową akcją udowodnienia, że „stać nas”. Bo co z tego, skoro nie pociągnie to za sobą trwalszych skutków, skoro wszystko szybko wróci do dawnej „normy”? Jezus miał na myśli co innego. I dlatego związał nawrócenie nie z czynkami pokutnymi lecz z wiarą. W czynkach pokutnych przodowali faryzeusze, ale tylko po to, by stworzyć wokół siebie parawan pozorów pobożności. A komu to potrzebne? - Jezus chciał czegoś innego: chciał, byśmy uwierzyli w miłość Boga i z pokorą ją przyjęli. Bo tylko miłość jest siłą zdolną zmobilizować człowieka do ciągłego wysiłku dorastania do miary swojej godności. Wtedy nawrócenie nie będzie jednorazową akcją lecz wytrwałym procesem. Motywacją do wytrwałości i źródłem siły będzie wtedy wiara, czyli świadomość, że Bóg mnie kocha i czuwa nade mną, że z Nim jestem bezpieczny, że nie muszę się niczym wykazywać, niczego udowadniać, że nie muszę Go „przekupywać” ani mamić swoimi postami i pokutą. Natomiast powinienem patrzeć, w czym nie dorastam do swego powołania, czego mi brakuje, czego oczekuje ode mnie Bóg i w jaki sposób mogę wyrazić swoją miłość i zaufanie do Niego. Na to On naprawdę czeka, a moje możliwości w tym względzie nigdy się nie wyczerpią. - **III. Oratio: Teraz ty mów do Boga.** Otwórz przed Bogiem serce ... Może ci w tym pomóc modlitwa psalmu: **Wspomnij na swoje miłosierdzie, Panie, na swoją miłość, która trwa na wieki.** (Ps 25).

- **IV–Contemplatio:** Trwaj przed Bogiem ... To czas bezsłownego westchnienia Ducha ... Powtarzaj w różnych porach dnia: **Drogi Twe, Panie, to łaska i wierność.** (Ps 25).
[z: Ks. Mariusz Pohl, „Czas się wypełnił...”, Oremus].

Aby spotkać Boga, usłyszeć Go, potrzebujemy ciszy, milczenia, spokoju, to jest pustyni. Udać się na pustynię, to stworzyć odpowiednie warunki pomagające w modlitwie. Świat, w którym żyjemy jest wypełniony gwarem, nieustannym potokiem informacji, który nas bombarduje (chcemy tego czy nie) poprzez radio, telewizję, internet, reklamę. Nowoczesne technologie dyktują tempo życia. Chcąc zaistnieć w dzisiejszym świecie – tak wielu twierdzi - trzeba być na „facebooku” i ... mieć uaktualniany swój „blog” i co chwilę dzielić się spostrzeżeniami na „twitterze”. Wydaje się, że człowiek nie nadąza za tym wszystkim. A jak tu jeszcze znaleźć czas na modlitwę i stworzyć odpowiednie warunki dla niej?... Może warto w ciągu tych czterdziestu dni zwrócić uwagę na okoliczności w jakich się modlimy? Wyłączyć radio, ściągnąć nauszniki, wygasic ekran komputera, wyciszyć komórkę, zamknąć oczy, nie na 40 dni, ale na kilka minut w ciągu dnia. Ale nie możemy się ograniczyć tylko do stworzenia warunków zewnętrznych. Bardzo ważnym jest to, by się „nastroić na modlitwę”, na słuchanie Boga. **Pustynia, to stworzenie warunków do modlitwy, to „nastroyenie się na tę falę”, na której Bóg mówi.** [z: O. D. Paszyński CSsR –

http://www.slowo.redemptor.pl/pl/45149/80708/1_Niedziela_Wielkiego_Postu.html

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE I NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU - 18 lutego 2018

1. Dziś przeżywamy I Niedzielę Wielkiego Postu, który znakiem posypania głów popiołem, rozpoczęliśmy w ubiegłą środę. Przypominamy, że nabożeństwa pokutno – pasyjne będą :

w niedziele o g. 17.00 – Gorzkie Żale, a w piątki Droga Krzyżowa: o 17.30 – dla dzieci, a dla dorosłych i młodzieży, po Mszy św. wieczornej.

Zachęcamy do wypełniania najprzedniejszych dobrych uczynków: modlitwy, postu i jałmużny. Na czas Wielkiego Postu wystawiony jest krzyż do adoracji i ucałowania na znak naszej wdzięczności Zbawicielowi za Jego Mękę dla naszego zbawienia. Przy nim tradycyjnie wystawiona jest puszką na ofiary na kwiaty do Grobu Pańskiego.

Dziś również przypada **III niedziela m-ca**, a więc o g. 16.00 będzie Msza św. dla dzieci kl.II i ich rodziców przed I kom. Św. Obecność obowiązkowa.

2. W tym tygodniu wystawiony będzie przy ołtarzu św. Antoniego kosz na dary serca dla ubogich na świąteczne paczki. Podzielmy się z biedniejszymi od siebie!

3. W przyszłą niedzielę przed kościołem zostanie przeprowadzona zbiórka do puszek na rzecz Pomocy Kościołowi Misyjnemu na Świecie, na tzw. **Fundusz „Ad Gentes”**.

4. Przez cały okres Wielkiego Postu, wzorem lat ubiegłych, po raz czwarty w naszej archidiecezji i diecezji warszawsko-praskiej wyznaczone są tzw. **Kościoły stacyjne.** Kościół stacyjny jest otwarty od g. 6.00 do 21.00. W wyznaczonej świątyni cały dzień jest możliwość skorzystania z sakramentu pokuty, są specjalne nabożeństwa pokutno-pasyjne, adoracja N. Sakr. Punktem kulminacyjnym jest Msza św. o g. 20.00. Wykaz kościołów jest wywieszony w gablocie przed kościołem.

5. Na regale obok ołtarza św. Teresy wyłożona jest prasa katolicka, do której nabywania i lektury serdecznie zachęcamy. Z serca dziękujemy za sumienne opłaty za prasę!

Krzyżu święty - nade wszystko, drzewo przენajszlachetniejsze - W żadnym lesie takie nie jest, jeno, na którym sam Bóg jest.

Adoracja Krzyża – przeżywamy Krzyż w naszym życiu wtedy, kiedy potrafimy zjednoczyć się z Jezusem w czystości serca i świętości duszy, kiedy w cierpieniu nie myślimy o sobie, ale o innych. Krzyż jest zawsze zadaniem danym nam przez Pana Boga.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami ...

KALENDARIUM: 22. 02 - czw. – **Święto katedry św. Piotra Apostoła** – Niepokój towarzyszy naszemu życiu niemal bez przerwy. Wciąż znajdujemy nowe powody do zamartwiania się. Wśród zamętu świata poszukujemy czegoś stałego, punktu oparcia, niezachwianych przekonań, niezmiennych prawd. Święto Katedry św. Piotra Apostoła przywraca nam przedmiot naszych często nieświadomych tęsknot. Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego to wyznanie wiary Księcia Apostołów warto powtarzać sobie, gdy pocujemy, że przechodzimy w życiu przez ciemną dolinę

[O. W. Czwichocki OP, "Oremus" Wielki Post i Triduum Paschalne 2007, s. 9];

„Ty udzielasz przebaczenia”

Pamiętamy o Nabożeństwach Drogi Krzyżowej, Gorzkich Żali i Jutrzni